

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2014. gada 16. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2004/38/EK — 16. panta 2. un 3. punkts — Savienības pilsoņu ģimenes locekļu, kuri ir trešo valstu pilsoņi, pastāvīgās uzturēšanās tiesības — Šo pilsoņu ieslodzījumā pavadīto laikposmu ņemšana vērā

Lieta C-378/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)*, Londona (Apvienotā Karaliste), iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 11. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 3. augustā, tiesvedībā

Nnamdi Onuekwere

pret

Secretary of State for the Home Department.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Dž. Arestis [*G. Arestis*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 27. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *N. Onuekwere* vārdā – *M. Henderson* un *C. Meredith*, *barristers*, un *D. Furner*, *solicitor*,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *S. Brighouse* un *H. Walker*, pārstāves, kurām palīdz *R. Palmer*, *barrister*,
- Čehijas Republikas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vlácil*, pārstāvji,
- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *J. Möller*, pārstāvji,
- Īrijas vārdā – *E. Creedon*, pārstāve,

* Tiesvedības valoda – angļu.

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. Palatiello, avvocato dello Stato*,
— Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna* un *M. Szpunar*, pārstāvji,
— Eiropas Komisijas vārdā – *M. Wilderspin* un *C. Tufvesson*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2013. gada 3. oktobra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp., un labojumi OV 2004, L 229, 35. lpp., un OV 2005, L 197, 34. lpp.), 16. panta 2. un 3. punktu.
- 2 Šis lūgums ir ticis iesniegts strīdā starp *N. Onuekwere* un *Secretary of State for the Home Department* (iekšlietu ministrs, turpmāk tekstā – “*Secretary of State*”) par lēmumu, ar ko *N. Onuekwere* atteikts piešķirt pastāvīgās uzturēšanās apliecību kā Savienības pilsoņa ģimenes loceklim.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Saskaņā ar Direktīvas 2004/38 preambulas 17. un 18. apsvērumu:
 - “17) Pastāvīgas uzturēšanās tiesību piešķiršana Savienības pilsoņiem, kas izvēlējušies ilgstoši apmesties tajā, stiprina Savienības pilsonības izjūtu, turklāt tā ir viens no galvenajiem faktoriem, kas veicina sociālo kohēziju, kura ir viens no Savienības pamatmērķiem. Tādēļ visiem Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kas piecus gadus pastāvīgi uzturējušies uzņēmējā dalībvalstī saskaņā ar šajā direktīvā minētajiem nosacījumiem un kas nav bijuši izraidīti, būtu jāparedz pastāvīgas uzturēšanās tiesības.
 - 18) Lai pastāvīgas uzturēšanās tiesības kļūtu par faktisku līdzekli integrācijai uzņēmējas [uzņemošās] valsts sabiedrībā, kurā Savienības pilsonis uzturas, uz šīm tiesībām pēc to iegūšanas nedrīkstētu attiecināt nosacījumus.”
- 4 Minētās direktīvas 2. pantā ar nosaukumu “Definīcijas” ir norādīts:

“Šajā direktīvā:

 - 1) “Savienības pilsonis” ir ikviena persona, kurai ir kādas dalībvalsts valstiskā piederība;
 - 2) “ģimenes loceklis” ir:
 - a) laulātais;

[..]

3) “uzņēmēja [uzņemošā] dalībvalsts” ir dalībvalsts, uz kuru pārceļas Savienības pilsonis, lai īstenotu savas brīvas pārvietošanās un uzturēšanās tiesības”.

5 Šis direktīvas 3. panta ar nosaukumu “Saņēmēji” [“Tiesību subjekti”] 1. punktā ir noteikts:

“Šo direktīvu piemēro visiem Savienības pilsoņiem, kas pārceļas uz dzīvi vai uzturas dalībvalstī, kurai tie nav valstiski piederīgi, un uz viņu ģimenes locekļiem atbilstīgi 2. panta 2) punkta definīcijai, kuri tos pavada vai pārceļas kopā ar tiem.”

6 Minētās direktīvas 7. panta ar nosaukumu “Tiesības uzturēties ilgāk nekā trīs mēnešus” teksts ir šāds:

“1. Visiem Savienības pilsoņiem ir tiesības uzturēties citas dalībvalsts teritorijā ilgāk nekā trīs mēnešus, ja:

a) viņi ir darba ņēmēji vai pašnodarbinātas personas uzņemošā dalībvalstī; vai arī

b) viņu līdzekļi ir pietiekami viņiem pašiem un viņu ģimenes locekļiem, lai nekļūtu par uzņēmējas dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmas slogu uzturēšanās laikā, un viņiem ir visaptverošs veselības apdrošināšanas segums uzņēmējā dalībvalstī; vai arī

c)

— viņi ir reģistrēti privātā vai sabiedriskā [valsts izglītības] iestādē, ko kreditē [akreditē] vai finansē uzņēmēja dalībvalsts, pamatojoties uz saviem tiesību aktiem vai administratīvo praksi, lai apmeklētu mācības, tostarp arodmācības, un

— viņiem ir visaptverošs veselības apdrošināšanas segums uzņēmējā dalībvalstī un viņi, iesniedzot deklarāciju vai pēc savas izvēles izmantojot līdzvērtīgus paņēmienus, pierāda attiecīgajai valsts iestādei, ka viņu līdzekļi ir pietiekami viņiem pašiem un viņu ģimenes locekļiem un ka viņi nekļūs par uzņēmējas dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmas slogu uzturēšanās laikā; vai arī

d) viņi ir ģimenes locekļi, kas pavada Savienības pilsoni vai ieceļo kopā ar Savienības pilsoni, kurš atbilst a), b) vai c) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem.

2. Uzturēšanās tiesības, kas noteiktas 1. punktā, tiek attiecinātas arī uz ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts pilsoņi, bet pavada Savienības pilsoni uzņēmējā dalībvalstī vai ieceļo kopā ar viņu, ja šis Savienības pilsonis atbilst 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem.

[..]

4. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta d) apakšpunkta un 2. punkta, tikai laulātajam, reģistrētajam partnerim, kas minēts 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā, un apgādībā esošajiem bērniem ir uzturēšanās tiesības kā tāda Savienības pilsoņa ģimenes locekļiem, kurš atbilst šā panta 1. punkta c) apakšpunkta nosacījumiem. Šis direktīvas 3. panta 1. punkts attiecas uz viņa/viņas, kā arī viņa/viņas laulātā vai reģistrētā partnera apgādībā esošajiem tiešajiem augšupējiem radniekiem.”

7 Direktīvas 2004/38 IV nodaļā ar nosaukumu “Pastāvīgas uzturēšanās tiesības” 16. pantā ar nosaukumu “Vispārējs noteikums attiecībā uz Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem” ir paredzēts:

“1. Savienības pilsoņiem, kas likumīgi un nepārtraukti ir uzturējušies uzņēmējā dalībvalstī piecus gadus, ir tiesības pastāvīgi uzturēties šajā valstī. Uz šīm tiesībām nedrīkst attiecināt III nodaļā paredzētos nosacījumus.

2. Šā panta 1. punkts attiecas arī uz ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie un ir kopā ar Savienības pilsoni likumīgi un nepārtraukti uzturējušies uzņēmējā dalībvalstī piecus gadus.

3. Uzturēšanās nepārtrauktību neietekmē īslaicīga prombūtne, kas nav ilgāka par sešiem mēnešiem gadā, vai ilgāka prombūtne obligātā militārā dienesta dēļ, vai vienreizēja prombūtne, kas nav ilgāka par divpadsmit secīgiem mēnešiem, svarīgu iemeslu dēļ, piemēram, grūtniecība un dzemdības, nopietna slimība, mācības vai arodmācības, vai norikojums darbā citā dalībvalstī vai trešā valstī.

4. Tiklīdz pastāvīgas uzturēšanās tiesības ir iegūtas, tās var zaudēt tikai tad, ja prombūtne no uzņēmējas dalībvalsts ir ilgāka par diviem secīgiem gadiem.”

Apvienotās Karalistes tiesības

- 8 Valsts tiesībās Direktīva 2004/38 ir transponēta ar 2006. gada Noteikumiem par imigrācijas tiesībām (Eiropas Ekonomikas zona) (*Immigration (European Economic Area) Regulations 2006*).
- 9 Ar minēto noteikumu 15. pantu, kura nosaukums ir “Pastāvīgas uzturēšanās tiesības”, ir transponēts Direktīvas 2004/38 16. pants.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 10 *N. Onuekwere* ir Nigērijas pilsonis. 1999. gada 2. decembrī viņš apprecējās ar Īrijas pilsoni, kura izmantoja tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties Apvienotajā Karalistē, un viņiem ir divi kopīgi bērni. 2000. gada 5. septembrī viņš uz pieciem gadiem ieguva uzturēšanās atļauju, atbilstoši kurai viņš Apvienotās Karalistes teritorijā drīkstēja uzturēties kā Savienības pilsoņa laulātais.
- 11 2000. gada 26. jūnijā *N. Onuekwere* tika piespriests brīvības atņemšanas sods uz deviņiem mēnešiem un pārbaudes laiks uz diviem gadiem, reālu brīvības atņemšanu nepiemērojot.
- 12 2004. gada 16. septembrī *N. Onuekwere* atkal tika notiesāts par 2003. gadā izdarītu noziedzīgu nodarījumu. Kaut arī tika piespriesta brīvības atņemšana uz diviem gadiem un sešiem mēnešiem, viņš tika atbrīvots jau 2005. gada 16. novembrī. Tomēr *Secretary of State* ar 2005. gada 18. novembra lēmumu izdeva rīkojumu *N. Onuekwere* izraidīt no Apvienotās Karalistes. Šis lēmums tika atcelts, pamatojot, ka *N. Onuekwere* ir Savienības pilsones, kura izmanto EKL paredzētās tiesības, laulātais.
- 13 2008. gada janvārī *N. Onuekwere* atkārtoti nonāca apcietinājumā par citu noziedzīgu nodarījumu. 2008. gada 8. maijā viņam piesprieda brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un trīs mēnešiem. 2009. gada 6. februārī *N. Onuekwere* tika atbrīvots, bet *Secretary of State* jau atkal bija izdevis rīkojumu viņu izraidīt no Apvienotās Karalistes. 2010. gada 29. jūnijā *Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)*, Londona, tomēr atcēla *Secretary of State* rīkojumu par minēto izraidīšanu. Atzīdama, ka pastāvīgās uzturēšanās tiesības Direktīvas 2004/38 16. pantā ir tikai *N. Onuekwere* laulātajai, šī tiesa uzskatīja, ka *N. Onuekwere* personīgā situācija šai gadījumā ir svarīgāka par sabiedrības interesi viņa izraidīšanā sabiedriskās kārtības apsvērumu dēļ.
- 14 Pēc tam *N. Onuekwere* iesniedza pieteikumu pastāvīgās uzturēšanās apliecības piešķiršanai, ko ar 2010. gada 24. septembra lēmumu *Secretary of State* noraidīja. Lai arī *First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)* [Administratīvā tiesa (Imigrācijas un patvēruma lietu palāta)] uzskatīja, ka *N. Onuekwere* ir tiesības uzturēties, tomēr tā apstiprināja, ka viņam nav pastāvīgas uzturēšanās tiesību, un viņš cēla prasību iesniedzējtiesā.

- 15 Šī tiesa norāda, ka, ja *N. Onuekwere* ieslodzījumā pavadītos laikposmus – kopā trīs gadus un trīs mēnešus – neietver viņa kopējā uzturēšanās laikā Apvienotajā Karalistē, šī uzturēšanās, kaut arī minēto laikposmu pārtraukta, tomēr ir ilgāka par pieciem gadiem. Turpretim, ja šos laikposmus būtu jāņem vērā, *N. Onuekwere* uzturēšanās Apvienotajā Karalistē datumā, kad tika pieņemts pamatlietā aplūkojamais lēmums, būtu pavisam deviņi gadi un datumā, kad izteikts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, tā būtu vairāk kā desmit gadi.
- 16 Šādos apstākļos *Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)*, Londona, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Kādos apstākļos, ja tādi ir, brīvības atņemšanas laikposms ir uzskatāms par likumīgas uzturēšanās laikposmu, lai tiktu iegūtas pastāvīgas uzturēšanās tiesības saskaņā ar Direktīvas 2004/38 16. pantu?
- 2) Ja brīvības atņemšanas laikposms netiek kvalificēts kā likumīgas uzturēšanās laikposms, vai personai, kura ir izcietusi brīvības atņemšanas sodu, ir atļauts summēt pirms un pēc brīvības atņemšanas esošos uzturēšanās laikposmus, lai aprēķinātu piecu gadu laikposmu, kas nepieciešams Direktīvā 2004/38 paredzēto pastāvīgas uzturēšanās tiesību nodibināšanai?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 17 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2004/38 16. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tādus laikposmus, kurus trešās valsts pilsonis, Savienības pilsoņa, kurš attiecīgajā laikā izmantojis savas tiesības pastāvīgi uzturēties attiecīgajā dalībvalstī, ģimenes loceklis ir pavadījis ieslodzījumā, var ņemt vērā saistībā ar pastāvīgās uzturēšanās tiesību piešķiršanu minētajam pilsonim šīs normas izpratnē.
- 18 Vispirms ir jāatgādina, ka atbilstoši Direktīvas 2004/38 16. panta 2. punktam Savienības pilsoņa ģimenes locekļu, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, pastāvīgo uzturēšanās tiesību iegūšana katrā ziņā ir atkarīga, pirmkārt, no fakta, vai šis pilsonis pats atbilst šīs direktīvas 16. panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, un, otrkārt, no tā, vai minētie ģimenes locekļi attiecīgajā laikposmā uzturējušies kopā ar viņu nepārtraukti (skat. 2013. gada 8. maija spriedumu lietā *C-529/11 Alarape un Tijani*, 34. punkts).
- 19 Šajā ziņā Savienības pilsoņa ģimenes locekļu, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, pienākums kopā ar šo pilsoni uzturēties uzņēmējā dalībvalstī attiecīgajā laikposmā nozīmē, ka šiem ģimenes locekļiem obligāti un vienlaikus ir jābūt uzturēšanās tiesībām saskaņā ar Direktīvas 2004/38 7. panta 2. punktu kā ģimenes locekļiem, kas pavada šo pilsoni vai ieceļo kopā ar viņu, un tādējādi var tikt ņemti vērā vienīgi šo ģimenes locekļu, kuri atbilst tās 7. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, uzturēšanās laikposmi (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Alarape un Tijani*, 36. un 37. punkts).
- 20 *N. Onuekwere* norāda, ka, tā kā brīdī, kad viņa laulātā ieguva pastāvīgas uzturēšanās tiesības, viņa piecus gadus bija atbildusi Direktīvas 2004/38 7. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkta prasībām, viņš šajā pašā savas uzturēšanās laika posmā uzņemošajā dalībvalstī esot izpildījis visus šīs direktīvas 7. panta 2. punkta nosacījumus un tādēļ minētais laika posms esot jāņem vērā attiecībā uz pastāvīgas uzturēšanās tiesību piešķiršanu viņam pašam minētās direktīvas 16. panta 2. punkta izpratnē, neņemot vērā apstākli, ka noteiktu šī laikposma daļu viņš atradās izslodzījumā.
- 21 Kā norādījušas visas dalībvalstis, kas iesniegušas savus apsvērumus, kā arī Eiropas Komisija, šī argumentācija nav atbalstāma.

- 22 No Direktīvas 2004/38 16. panta 2. punkta teksta un mērķa izriet, ka ieslodzījumā pavadītus laikposmus nevar ņemt vērā saistībā ar pastāvīgas uzturēšanās tiesību piešķiršanu šīs normas nozīmē.
- 23 Pirmkārt, kā atgādināts arī šī sprieduma 18. punktā, atbilstoši 16. panta 2. punktam Savienības pilsoņa ģimenes locekļu, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, pastāvīgo uzturēšanās tiesību iegūšana katrā ziņā ir atkarīga ne vien no fakta, vai šis pilsonis pats atbilst Direktīvas 2004/38 16. panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, bet arī no tā, vai minētie ģimenes locekļi attiecīgajā laikposmā nepārtraukti uzturējušies “kopā ar” šo pilsoni, turklāt frāze “kopā ar” pastiprina nosacījumu par to, ka minētajiem ģimenes locekļiem viņš ir jāpavada vai jāpiebiedrojas viņam.
- 24 Otrkārt, ir jāatgādina – kā norādīts arī Direktīvas 2004/38 preambulas 17. apsvērumā –, ka pastāvīgas uzturēšanās tiesības stiprina Savienības pilsonības izjūtu, turklāt tā ir viens no galvenajiem faktoriem, kas veicina sociālo kohēziju, kā rezultātā Savienības likumdevējs pastāvīgas uzturēšanās tiesību iegūšanai atbilstoši Direktīvas 2004/38 16. panta 1. punktam ir paredzējis nosacījumu par Savienības pilsoņa integrāciju uzņemošajā dalībvalstī (skat. 2010. gada 7. oktobra spriedumu lietā C-162/09 *Lassal*, Krājums, I-9217. lpp., 32. un 37. punkts).
- 25 Šāda integrācija, kam ir galvenā nozīme Direktīvas 2004/38 16. panta 1. punktā paredzēto pastāvīgas uzturēšanās tiesību iegūšanā, ir balstīta ne tikai uz teritoriālo un laika aspektu, bet arī uz kvalitātes elementiem, kas attiecas uz integrācijas pakāpi uzņemošajā dalībvalstī (skat. 2011. gada 21. jūlija spriedumu lietā C-325/09 *Dias*, Krājums, I-6387. lpp., 64. punkts) tiktāl, ka integrācijas saiknes starp attiecīgo personu un uzņemošos dalībvalsti apstrīdēšana pamato pastāvīgās uzturēšanās tiesību zaudēšanu, pārsniedzot Direktīvas 2004/38 16. panta 4. punktā minēto (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Dias*, 59., 63. un 65. punkts).
- 26 Apstākļi, ka valsts tiesa ir piemērojusi reālu brīvības atņemšanu, liecina, ka attiecīgā persona nerespektē vērtības, kuras uzņemošās dalībvalsts sabiedrība ir ietēpusi šīs valsts krimināltiesībās, un tādēļ tādu laikposmu, kurus Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, kuram nav nevienas dalībvalsts pilsonības, ir pavadījis ieslodzījumā, ņemšana vērā saistībā ar pastāvīgās uzturēšanās tiesību piešķiršanu atbilstoši Direktīvas 2004/38 16. panta 2. punktam būtu acimredzamā pretrunā šīs direktīvas mērķim.
- 27 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/38 16. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tādus laikposmus, kurus trešās valsts pilsonis, kas ir Savienības pilsoņa, kurš attiecīgajā laikā izmantojis savas tiesības pastāvīgi uzturēties attiecīgajā dalībvalstī, ģimenes loceklis, ir pavadījis ieslodzījumā, nevar ņemt vērā saistībā ar pastāvīgās uzturēšanās tiesību piešķiršanu minētajam pilsonim šīs normas izpratnē.

Par otro jautājumu

- 28 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2004/38 16. panta 2. un 3. punkts ir interpretējami tādējādi, ka uzturēšanos nepārtrauc laikposmi, kurus trešās valsts pilsonis, kas ir Savienības pilsoņa, kurš attiecīgajā laikā izmantojis savas tiesības pastāvīgi uzturēties attiecīgajā dalībvalstī, ģimenes loceklis, ir pavadījis ieslodzījumā.
- 29 Šajā ziņā ir jāatzīst – kā jau atgādināts šī sprieduma 18. punktā –, ka atbilstoši Direktīvas 2004/38 16. panta 2. punktam Savienības pilsoņa ģimenes locekļu, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, pastāvīgo uzturēšanās tiesību iegūšana katrā ziņā ir atkarīga no tā, vai minētie ģimenes locekļi nepārtraukti piecus gadus ilgu laikposmu ir likumīgi uzturējušies kopā ar viņu.

- 30 Šis nosacījums par likumīgas uzturēšanās nepārtrauktību atbilst šī sprieduma 24. un 25. punktā atgādinātajam integrēšanās pienākumam, kas ir pastāvīgās uzturēšanās tiesību iegūšanas pamatā, un Direktīvas 2004/38 vispārīgajam mērķim, saistībā ar uzturēšanās tiesībām uzņemošajā dalībvalstī paredzot pakāpenisku sistēmu, kuras rezultātā, būtībā pārņemot dažādos Savienības tiesību instrumentos un pirms šīs direktīvas iedibinātajā judikatūrā paredzētos posmus un nosacījumus, rodas pastāvīgas uzturēšanās tiesības (skat. 2011. gada 21. decembra spriedumu apvienotajās lietās C-424/10 un C-425/10 *Ziolkowski* un *Szeja*, Krājums, I-14051. lpp., 38. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Alarape* un *Tijani*, 46. punkts).
- 31 Kā norādīts šī sprieduma 26. punktā, apstākļi, ka valsts tiesa ir piemērojusi reālu brīvības atņemšanu, liecina, ka attiecīgā persona nerespektē vērtības, kuras uzņemošās dalībvalsts sabiedrība ir ietēpusi šīs valsts krimināltiesībās, un tādēļ tādu laikposmu, kurus Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, kam nav nevienas dalībvalsts pilsonības, ir pavadījis ieslodzījumā, ņemšana vērā saistībā ar pastāvīgās uzturēšanās tiesību piešķiršanu atbilstoši Direktīvas 2004/38 16. panta 2. punktam, būtu acīmredzamā pretrunā šīs direktīvas mērķim.
- 32 No tā izriet, ka uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2004/38 16. panta 2. un 3. punkts ir interpretējami tādējādi, ka uzturēšanos pārtrauc laikposmi, kurus trešās valsts pilsonis, kas ir Savienības pilsoņa, kurš attiecīgajā laikā izmantojis savas tiesības pastāvīgi uzturēties attiecīgajā dalībvalstī, ģimenes loceklis, ir pavadījis ieslodzījumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 33 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 16. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tādus laikposmus, kurus trešās valsts pilsonis, kas ir Savienības pilsoņa, kurš attiecīgajā laikā izmantojis savas tiesības pastāvīgi uzturēties attiecīgajā dalībvalstī, ģimenes loceklis, ir pavadījis ieslodzījumā, nevar ņemt vērā saistībā ar pastāvīgās uzturēšanās tiesību piešķiršanu minētajam pilsonim šīs normas izpratnē;
- 2) Direktīvas 2004/38 16. panta 2. un 3. punkts ir interpretējami tādējādi, ka uzturēšanos pārtrauc laikposmi, kurus trešās valsts pilsonis, kas ir Savienības pilsoņa, kurš attiecīgajā laikā izmantojis savas tiesības pastāvīgi uzturēties attiecīgajā dalībvalstī, ģimenes loceklis, ir pavadījis ieslodzījumā.

[Paraksti]